Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1887-11-14

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 1 5 0

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10360

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Δ. ΛΕΜΗΣΣΩΙ ΚΥΠΡΟΥ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1887 ΑΡ. 150

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν ταῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

Η ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ καὶ ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΜΑΣ.

Πόσον συγκινητικὸν πόσον φρικτὸν καὶ ἀποτρόπαιον θέαμα εἶνε ὁ ἀπαγχονισμός! Ὁποῖα αἰσθήματα ὀίκτου καὶ συμπαθείας καταλαμβάνουσι καὶ ἀκουσίως τὸν θεατὴν ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς ἐκείνου, τὸν ὁποῖον φονεύει ἡ ἀνθρωπίνη δικαιοσύνη, ἡ κατὰ τοῦτο προσπαθοῦσα νὰ ὑπερβῇ καὶ αὐτὴν τὴν θείαν! Πῶς καὶ ἄκων ἀναμιμνήσκεταί τις, πρὸ τοιούτου ἀπαισίου θεάματος, τῆς βαρβαρικῆς ἐκείνης ἐποχῆς τῶν ζοφερῶν ἐκείνων αἰώνων, καθ' οὓς ὁ ἄνθρωπος, ἐν τῇ ἀγρίᾳ εἰσέτι καταστάσει του, ἐτέρπετο θεώμενος καιόμενον τὸν ὅμοιόν του ἄνθρωπον, ἠλοιμμένον πίσσῃ καὶ καταμμίῳ, ἢ κατασπαρασσόμενον ὑπὸ ἀγρίων ταύρων καὶ θηρίων!

Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀποτροπιάζονται καὶ μισοῦν τὴν θανατικὴν ποινὴν καὶ χωρὶς ἀκόμη νὰ εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ ἀντικρούσωμεν τοὺς ἐναντία φρονοῦντας καὶ ὡς μέσον πρὸς ἐλάττωσιν τῶν κακουργημάτων αὐτὴν θεωροῦντας. Ἡ ἰδέα καὶ μόνη, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐν ψυχραιμίᾳ ἀποφασίζει καὶ ἐκτελεῖ πανηγυρικῶς τὸν θάνατον τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου, εἶνε ἱκανὴ νὰ ὑπαγορεύσῃ καὶ νὰ συγκρατήσῃ τὴν κατὰ τῆς θανατικῆς ποινῆς ἀποστροφὴν καὶ μῖσος. Ἀλλὰ καὶ δὲν παραδεχόμεθα ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ συντελεῖ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόνων ἢ τῶν κακουργημάτων. Ἀρκεῖ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἁπλῆ τις παραβολὴ τῆς σημερινῆς καταστάσεως πρὸς τὴν ἐπὶ τουρκοκρατίας.

Τότε αἱ θανατικαὶ ποιναὶ, ἐξετελοῦντο ὅλαι ἐν Λευκωσίᾳ καὶ μόλις κατὰ πᾶσαν πάροδον 7-8 ἐτῶν ἐξετελεῖτο τοιαύτη, ἐνῷ σήμερον ἐκτελοῦνται κατ' ἔτος εἰς τὰ διάφορα τῆς νήσου μέρη 4-5 θανατικαὶ ποιναὶ, καὶ ὅμως τὰ κακουργήματα καὶ οἱ φόνοι σήμερον εἶνε τετραπλάσιοι ἢ ἐπὶ τουρκοκρατίας. Ἄρα οὐδεμίαν αἴσθησιν προξενεῖ εἰς τοὺς κακούργους ὁ θάνατος, καὶ φυσικῷ τῷ λόγῳ, διότι ὁ ἀποφασίζων τὸν φόνον εἴτε ἐκ προμελέτης εἴτε ἐν ἀναβρασμῷ αἵματος, ἔχει ἤδη μελετήσει καὶ ἀποφασίσει καὶ τὴν ἰδίαν του ὕπαρξιν.

Πρὸς ἐλάττωσιν τῶν φόνων καὶ τῶν κακουργημάτων φρονοῦμεν ὅτι αἱ φυλακαὶ κυρίως δύνανται νὰ συντελέσωσιν, ἀλλὰ φυλακαὶ ὄχι ὡς τὰς ἰδικάς μας, εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκει καὶ τροφὴν καὶ ἄνεσιν ὧν ἐστερεῖτο ὁ κακοῦργος, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων, ὁ φυλακισθεὶς δι' ἁπλοῦν τι σφάλμα, δύναται νὰ ἐξέλθῃ κακοῦργος. Εἰς τὰς φυλακάς μας τοῦτο μόνον κατορθοῦται, νὰ γείνῃ ἀγριώτερος ὁ ἄνθρωπος. Τὰ πάντα ἐκεῖ μέσα συντελοῦν οὐχὶ πρὸς ἠθικοποίησιν καὶ ἐξημέρωσίν του ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς ἐπαύξησιν τῶν ἀγρίων διαλογισμῶν καὶ φρονημάτων του, διότι καὶ γράμματα ἐὰν γνωρίζῃ, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν φυλακισμένον νὰ ἀναγινώσκῃ.

Αἱ φυλακαὶ πρέπει νὰ ἦναι ὡς ἄλλα σωφρονιστήρια. Ἐὰν δὲ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασίς μας δὲν ἐπιτρέπῃ νὰ ἐφαρμώσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅ τι ἄλλαι πεπολιτισμέναι κυβερνήσεις, αἵτινες φυλακίζουν κακούργους καὶ παραδίδουν εἰς τὴν κοινωνίαν ἐπιστήμονας καὶ τεχνίτας, δυνάμεθα ὅμως διά τινων βελτιώσεων καὶ μεταρρυθμίσεων νὰ βαδίσωμεν ἐπὶ τὰ ἴχνη ἐκείνων, ἔστω καὶ πόρρωθεν. Πλὴν ταῦτα ἔστωσαν ὡς ἀφορμὴ εἰς τοὺς ἐμπειροτέρους καὶ ἱκανωτέρους περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ κυρίως τοὺς νομομαθεῖς μας, διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ πάθωμεν καὶ ἡμεῖς-κατὰ τὴν εὐφυᾶ ἔκφρασιν ἀξιοτίμου φίλου-«ὡς ὁ πίθηκος ὁ τὸν σφῆνα ἀνασπάσας».

ΤΙ ΘΑ ΓΕΙΝΩΜΕΝ;

Οἱ γεωργοὶ, οἵτινες εἰς τὰς ἀναλλοιώτους οἰκονομικάς δυσπραγίας των, ἃς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑφίστανται μεθ' ὑπομονῆς ὄντως χριστιανικῆς, ἤρξαντο ἤδη γογγύζοντες, ἐξαπορούμενοι καὶ ἐλεεινολογούμενοι! Τῷ ὄντι· ὅσον ἀφορᾷ τὴν γεωργίαν, ὁ καιρὸς φαίνεται λίαν ἄσχετος καὶ πλησιάζει νὰ παρέλθῃ ἐν αὐχμῷ, τὸ δὲ ἄροτρον, κατερριμμένον που διατελεῖ ἐν πληρεσάτῃ ἀχρηστίᾳ. Ἂν μετὰ 10-15-20 ἡμέρας δὲν βρέξῃ ὥστε νὰ χορτάσῃ ἡ γῆ, ὁ γεωργὸς ἀπελπις θὰ θραύσῃ τὸ ἄροτρον καὶ σφάξῃ τὸν ἀροτῆρα· ἂν δὲν βρέξῃ ἀπωλώλαμεν καὶ γεωργοὶ καὶ ἔμποροι καὶ ἀποχειροβιοῦται καὶ πᾶσα σχεδὸν κυπριακὴ ὑπαρξις θὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τῆς νήσου. Ἀλλὰ, καὶ δὲν ἀρκεῖ νὰ χορτάσῃ ἡ γῆ, ἀπαιτεῖται, τοὐλάχιστον διὰ τὴν γεωργίαν ἐπίκαιρος καὶ ἐπαρκὴς βροχή, ἄλλως ἡ ἀπεξηραμμένη καὶ ἐσραγγευμένη γῆ μας δὲν δύναται νὰ συντηρήσῃ τὰ λήια, οὐδὲ ὕδατα εἶνε δυνατὸν νὰ διατηρηθῶσιν εἰς τὰς πηγάς των κατὰ τὸ θέρος· ὥστε, οὔτε καλοκαιρινά. Ἴσως πολλοὶ τῶν αἰσιοδόξων θὰ εἴπωσιν ὅτι «λίαν προώρως ἤρξατο ὁ ἀπελπισμὸς, ἅτι ἐλπὶς ὑπάρχει, ὅτι οἱ γεωργοὶ δύνανται νὰ σπείρωσι καὶ κατὰ Δεκέμβριον, ἂν χορτάσῃ ἡ γῆ» ναί, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπικαίρως καὶ συνεχῶς βρέχῃ, προστίθημι ἐγώ.

Οἱ αἰσιόδοξοι, οἱ εἰς τὴν ψυχρὰν αἰθρίαν ἀνατεθειμένας ἔχοντες μειδιώσας τὰς ἐλπίδας, ἃς ἀπαντήσωσιν εἰς ὅσα ἡμεῖς τοῖς ὑποβάλλομεν. Ἀλλ', ὦ αἰσιόδοξοι, βλέπετε ἄνθη καὶ ῥόδα καὶ νάματα, ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι οὐδὲ σκίλλας, οὐδὲ βρωμόπηλα βλέπουσι; Ἂν, κύριοι, μετὰ 8-10 ἡμέρας δὲν βρέξῃ, τί θὰ γείνωσι τὰ ξηρόβολα; ἂν δὲν βρέξῃ μετὰ 8-10 ἡμέρας τί θὰ γείνωσι τὰ ποίμνια καὶ ποῦ νομὴ δι' ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα; Νὰ σπείρωσι κατὰ Δεκέμβριον; ἀλλ' ἀνάγκη νὰ χορτάσῃ ἡ γῆ κατὰ Νοέμβριον. Ἔπειτα οἱ πεδιαῖοι δὲν σπείρουσι κατὰ Δεκέμβριον, μόνοι δὲ οἱ ὀρεινοὶ, ἂν προχορτάσῃ ἡ γῆ των, δύνανται νὰ σπείρωσι κατὰ Δεκέμβριον. Ἀλλ', ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἀνάγκη νὰ χορτάσῃ ἡ γῆ κατὰ Νοέμβριον καὶ συνεχῶς δὲ καὶ ἐπικαίρως νὰ καταπίπτωσι βροχαί, διότι ἡ γῆ μας ἐξηράνθη, ἐτρίβησαν καὶ αὐτοὶ οἱ λίθοι ὑπὸ τῆς ἀκαταπαύστου τοῦ Ἡλίου θερμότητος, ἥτις ἐπὶ δέκα περίπου μῆνας ψήνει τὸ ἔδαφος τῆς νήσου. Ἂν σπείρωμεν καὶ δὲν βρέξῃ, τὸ βάραθρον μεῖζον ἔσεται τ' ἀραιὰ νεφελώματα, τὰ παροδικῶς διαβρέχοντα σενάς τινας λωρίδας γῆς, οὐδὲ μνείας πρέπει νὰ τύχωσιν ἡ ἐλπὶς, ὁμολογῶ, ὅτι δὲν ἀπωλέσθη εἰσέτι μόνον περὶ τῶν δένδρων, τῆς δὲ γεωργίας καὶ ζώων ἡ ἀπώλεια εἶνε ἐπὶ θύραις. Τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν ἐσήμανεν ἤδη ὁ Ὀκτώβριος καὶ τὴν διακωδωνίζει ὁ Νοέμβριος.

Ἡμεῖς ἀπελπιζόμεθα, οὐ μόνον διὰ τοὺς εἰρημένους λόγους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἑξῆς τεκμήρια. Ἐπικρατοῦσι καὶ ἐφέτος τὰ περισινὰ φαινόμενα ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ μας. Ἄνεμοι βόρειοι νέφη ἐγείρονται παντάχοθεν καὶ συμπυκνούμενα περικαλύπτουσι τὴν ἀτμοσφαῖραν, ἕτοιμα νὰ διαλυθῶσιν εἰς βροχὴν αἴφνης διαλύονται εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἡ αἰθρία ἐπανέρχεται ξηρά. Καὶ πέρυσι τὰ νέφη ἐπεκρέμαντο, σκότος πυκνὸν, ἄνεμος ψυχρὸς καὶ βροχερὸς ἐπεκράτει ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἔπιπτον

σταγόνες, τὰ ἀλεξίβροχα ἐπετάννυντο, ἀλλ' αἴφνης, τὰ νέφη ἐσκορπίζοντο ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ ἡ χειμερινὴ ἡμέρα μετεβάλλετο εἰς ὡραίαν ἐαρινήν, ἐν πλήρει Φεβρουαρίῳ καὶ Ἰανουαρίῳ· οὕτω διηνύσαμεν τὸν χειμῶνα τοῦ 1886—1887, ταλαντευόμενοι, ὡς σήμερον, ἐν ἐλπίσι καὶ ἀπελπισμοῖς· δυσυχῶς δὲν ἔσχομεν λόγους μέχρι σήμερον αἴροντας καὶ καταρρέφοντας τοὺς περυσινοὺς ἀπελπισμούς μας· τοὐναντίον μάλιστα, ὅλα τὰ φαινόμενα ἐντείνουσιν αὐτούς. Ἰδοὺ διατὶ τρέμομεν μὴ καὶ ἐφέτος ἐπανέλθωσιν αἱ αὐταὶ παραλλάξεις τοῦ καιροῦ καὶ σύμπαντες καταστραφῶμεν· φοβοῦμαι μὴ ἐφέτος ἔχωμεν δευτέραν ἔκδοπιν τῆς τοιαύτης μετεωρολογίας· ἂν ὁ καιρὸς παρέλθῃ ἄνευ ὑετῶν ὡς πέρυσιν, ἡ καταστροφὴ ἕπεται γενικὴ, φρικώδης. Ἐρήμωσις καὶ ἀθλιότης ἀπολείπεται τῇ δυστυχεῖ Νήσῳ· μαύρην καὶ σκοτεινὴν θὰ παρισᾷ εἰκόνα ἡ ὡραία νῆσος, ἤδη ἐξηντλημένη καὶ πελιδνὴ ὑπὸ τῆς βασιλευούσης δυσυχίας. Ἂς ἑτοιμαζώμεθα νὰ ὑποσῶμεν λεηλασίας, ληστεύσεις κλοπὰς ἀναφανδὸν, ὑπὲρ ὧν θ' ἀκούωμεν «πεινοῦμεν, δόστε μας νὰ φᾶμεν γιατὶ θὰ σᾶς κρούσωμεν». Τοιαῦτα λέγονται ἀπὸ τοῦδε πρὸς τοὺς φαινόμενους πολλῶν χωρίων· γύμνωσιν, σείρευσιν παντὸς πόρου, πεῖναν, ἐρήμωσιν, ἀπειλεῖ ἡμῖν ἡ, ὃ μὴ γένοιτο, ἀνομβρία, ἔσω καὶ ἴση τῇ περυσινῇ. Θὰ ψοφήσωσιν ὅλα τὰ περισωθέντα κτήνη μας, ὅλη ἡ φυτικὴ ὕπαρξις θὰ μεταβληθῇ εἰς ἐσβεσμένον δαυλόν. Ἀλοίμονον καὶ τρὶς ἀλοίμονον, ἂν παρασῶμεν ἐν τῇ φοβερᾷ οἰκόνι ἢν βαρυαλγοῦντες καὶ τρεμούσῃ χειρὶ διαγράφομεν! Ἡ γενικὴ συμφορὰ προαναγγέλλεται διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς Καρπασίας, τοῦ λιμοῦ τῆς Πάφου, τῆς γυμνώσεως τῆς Μεσαορίας, καὶ τῆς ἐν Λεμησσῷ ἀκαταπαύστου καὶ καταπληκτικῆς τῶν τροφίμων εἰσαγωγῆς, τῆς ἐλλείψεως χρηματικοῦ καὶ τῆς ἀσυνειδήτου τοκογλυφίας. Ἀ! ἡ συμφορὰ σοβεῖ πανταχοῖ κροταλίζουσα!

Οἱ πολῖται ἤρχισαν νὰ αἰσθάνωνται ποῦ ἄγει αὐτοὺς ἡ διαρκὴς αἰθρία· οἱ χωρικοὶ δὲν ἔχουσιν ἤδη ἔσωτους ἢ τέσσαρας τοίχους μὲ γυμνοὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς πασσάλους, καὶ τὰ ῥακένδυτα τέκνα των, πελιδνὰ, καχεκτικά. Δὲν ὁμιλοῦμεν, κύριοι αἰσιόδοξοι, περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀμπελουργῶν, οὓς ἡ ἐφετεινὴ ἀνομβρία βεβαίως εἰς τοῦτο θὰ περιαγάγῃ ἂν ἀκόμη δὲν περιήγαγεν. Ἡ κυβέρνησις ἐσώρευσε πάντα τὰ κτήνη, ἡ δὲ θηριώδης τοκογλυφία, ἀφοῦ κατέφαγε τὸν γεωργοῦ δι' ὅλων τῶν ἰσχυρῶν δόδντων τῆς πλεονεξίας καὶ ἀπληστίας, κατατρώγει ἤδη σατανικῶς καὶ αὐτὰ τὰ ὀξᾶ τοῦ.

Κατὰ τὰ εἰρημένα ἡ πανολεθρία, ἂν δὲν βρέξῃ, ἢ βρέξῃ ὅσον καὶ πέρυσι, κεῖται ἔξω πάσης συζητήσεως. Πόσοι ἀπὸ τοῦ νῦν δὲν ἑτοιμάζονται εἰς μετανάσευσιν! Οἱ Πάφιοι, οἱ Μεσαρῖται ἔδεσαν διὰ τόνου ἐν δέματι τὰ μυρότρυπα ράκη των. Τί θὰ γείνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἐκεῖνοι ἂν δὲν βρέξῃ; Χαρούπια, βρέξῃ δὲν βρέξῃ δὲν θὰ ἔχωμεν· ἔλαια, ὄχι, διότι τὰ ἐλαιόδενδρα ὕδατος ἐφίενται. Τὰ φύλλα των συνεσάλησαν ἀπὸ τοῦδε. Σῖτον, κριθὴν, ὄροβον; ὄχι· οἴνους; ὄχι· καὶ τί ναὶ, ἂν δὲν βρέξῃ, ὡς πιθανώτατον φαίνεται; Λοιπὸν μετανάσαι Ἰρλανδοὶ, πλάνητες καὶ γυμνόποδες Μελιταῖοι, ἵνα ζήσωμεν εἰς χώρας εὐδαιμονούσας, ὅπου ἡ φορολογία δὲν θὰ μας καταθλίβῃ ἀπόνως, δὲν θὰ μας γυμνώσωσιν οἱ κλέπται, οἱ τοκογλύφοι, καὶ ἡ ἀσπλαχνία τούτου ἢ ἐκείνου, ἀπαιτοῦντος ἀνοικτειρμόνως ὅ, τι ἔχομεν καὶ ὅ, τι δὲν ἔχομεν. Ἴσως. τοιαύτη τύχη, τοιαύτη μεταβολὴ θὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ἄρτον καὶ εἰς τὰ τέκνα μας εὐζωΐαν. Ἔχω, ἀκούομεν, εἰσὶν ἀληθῆ πάντα ταῦτα, ἀλλὰ τὶ ἐξήρτηται ἐκ τῆς ἰδιωτικῆς ἢ κυβερνητικῆς πρωτοβουλίας; Τὶς δύναται νὰ σαθῇ μπροσὰ τοῦ Θεοῦ; λέγουσιν οἱ χωρικοί· κατασέλλονται, προλαμβάνονται τοιαῦται θεομηνίαι;—ὄχι· ἀλλὰ μετριάζονται, ἀπείργονται ἐν πολλοῖς· μέσα ἀνακουφίσεως δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῶσιν. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησίς μας πιστεύῃ ὅτι ἡ δυσυχία σοβεῖ ἐν ἡμῖν· ἐὰν πονῇ εἰς τὰ ἄλγη μας· ἐὰν ἡ κυβέρνησίς μας αἰσθάνηται ὅτι καὶ γυμνητεύομεν καὶ πεινῶμεν· ἐὰν συμπαθῇ τοῖς πάσχουσιν· ἐὰν δὲν θέλῃ τὴν ἐρήμωσιν τοῦ τόπου, αὕτη κρατοῦσα ἐν χερσὶν ὅλα τὰ πρὸς ἀνακούφισιν μέσα, τίνα καὶ πόσα δὲν δύναται νὰ πράξῃ καὶ οἴκοθεν πρὸς σωτηρίαν μας; Ἀλλ' ἂς σπεύσῃ κἂν νὰ συγκαλέσῃ τὴν βουλὴν ἵνα ἀκούσῃ λεπτομερείας καὶ ἀκριβείας περὶ τῆς ἀθλιότητος τοῦ τόπου, ἵνα αὕτη τῇ περιγράψῃ τὴν οἰκονομικὴν τῆς Νήσου κατάστασιν· ἵνα τῇ παρουσιάσῃ τὴν ψυχορραγοῦσαν ἐπὶ τῆς κλίνης της Κύπρον καὶ τῇ ὑποβάλῃ οὐχὶ τὰς πρὸς θεραπείαν, ἀλλὰ τὰ πρὸς μαρασμῷδη κἂν διατήρησιν μέσα. Ἡ Βουλὴ δὲν θὰ ἐξαιτήσηται βεβαίως οὔτε βοῦν τοῦ φούρνου (Ros-beef) οὔτε πορτογαλλικὸν οἶνον καὶ κονιὰκ διὰ τὸν ἀσθενῆ· ἀρκεσθήσεται εἰς ὀλίγα σιτία, εἰς ὀλίγην ἄνεσιν καὶ παροχὴν ἀναψυκτικῶν. Ἀξιοῖ νὰ διακοπῶσιν αἱ κατασχέσεις καὶ πλειστηριασμοὶ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων αὐτοῦ· ἂς διακοπῇ κἂν ἡ τῶν φόρων ἀναγκαστικὴ εἴσπραξις.—Ἀπαιτοῦνται γενναῖαι ἀποφάσεις ἄξιαι τῆς ἀγγλικῆς γενναιότητος.—Συγκαλέσατε, συγκαλέσατε τὴν Βουλὴν, οὐχὶ ἵνα νομοθετήσῃ ἀλλ' ἵνα σκεφθῆτε μετ' αὐτῆς περὶ τῆς κατασάσεως τοῦ τόπου καὶ τῶν ληπτέων μέτρων εἰς ἀνακούφισιν ἀπὸ τῆς συμφορᾶς. Ὦ! τί θὰ γείνωμεν! τὶ θὰ γείνωμεν!—Τί θὰ γείνωμεν; Ἡ Κύπρος δὲν θὰ ἦναι ὁ παράδεισος ἀλλ' ἡ κόλασις τῆς Ἀνατολῆς. Θὰ κοχλάζωμεν ἐν λέβητι ἐπὶ βραδείας πυρᾶς ἕως οὗ ὅλοι λυώσωμεν καὶ στάξωμεν.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΦΟΡΟΥ.

Φίλε Συντάκτα.

Ἡ παροῦσα κατάστασις τῆς Ν. Κύπρου. Καὶ πάλιν καὶ πολλάκις ἐξετέθη καὶ πρέπει νὰ διασαλπίζεται καὶ διὰ τοῦ ἐγχωρίου τύπου καὶ δι' ἄλλων μέσων ἡ οἰκτρὰ κατάστασις τῆς Νήσου ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν οἰκονομικήν. Εἶνε ἀνάγκη ἀναπόφευκτος νὰ ληφθῇ ἐγκαίρως πρόνοια ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὅπως μὴ καταντήσωσι τὰ πράγματα χρόνου προϊόντος ἀθεράπευτα καὶ συμβῶσι δυσάρεστα καὶ τὰ ἀποτελέσματα. Πρωτίστη, κατ' ἐμὲ κριτὴν, ἀνάγκη εἶνε ν' ἀρθῇ ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν πληρωνόμενος ἐτησίως φόρος συνιστάμενος ἐκ λιρῶν 92 1]2 χιλιάδων καὶ ἔπειτα περὶ ἄλλων. Ὁ φόρος οὗτος εἶνε ἀδικώτατος, καὶ ὁ ἀγγλικὸς λαὸς, ἐὰν καλῶς πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀδικίας ταύτης, πέποιθα ὅτι θέλει πειθαναγκάσει τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀνάσσης νὰ ἀφαιρέσῃ αὐτὸν ἐντελῶς. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δέον νὰ γείνωσιν ἐνέργειαι ἁρμοδίως, διότι ὁ λαὸς, ὡς εἷς ἄνθρωπος, ἐπιθυμεῖ τὴν ἄρσιν αὐτοῦ, ὡς νομίζω. Ἀλλ' ἴσως εἴπῃ τις μήπως δὲν ἔγεινε πολλάκις λόγος περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου καὶ ζωτικοῦ ζητήματος; Μήπως καὶ ἔγγραφα ἐπίσημα δὲν ἐδόθησαν, ὅπου δεῖ, καὶ ὁ ἐγχώριος τύπος δὲν ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος πολλάκις; Ναὶ, λέγω, ἀλλὰ δὲν ἔδειξε ποτὲ ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος ὁ τύπος. Καὶ ὅμως εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη ἥτις δέον νὰ θεραπευθῇ ταχέως· διότι ὁ λαὸς δικαίως γογγύζει καὶ φωνάζει ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἀποτίῃ κατ' ἔτος τὸν τοιοῦτον βαρὺν καὶ δυσβάστακτον φόρον.

Διατὶ ἄρά γε ἡ τῆς Ἀνάσσης Κυβέρνησις ἀδιαφορεῖ καὶ δὲν δίδει προσοχὴν εἰς τοιαύτην δικαίαν αἴτησιν;

Τὸ εἰρημένον ποσὸν, ἐὰν κατορθωθῇ νὰ μὴ πληρώνηται ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Κύπρου, πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα δύνανται νὰ γείνωσιν ἐν τῷ τόπῳ, καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ μείνῃ εὐχαριστημένη ὅτι εὐηργέτησε τοὺς πτωχοὺς τῆς Νήσου κατοίκους, καὶ οὗτοι νὰ εὐγνωμονῶσι πανδήμως ὅτι τῷ ὄντι ἡ Σ. τῆς Ἀνάσσης Κυβέρνησις ἐφάνη λυσιτελὴς εἰς τὰς μᾶλλον ἐπειγούσας ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Ἂν δὲ ἡ Κυβέρνησις ἀμφιβάλλῃ περὶ τούτου, ἂς ἐρωτήσῃ τὸν νῦν ἐν ἐνεργείᾳ μέγαν Ἁρμοστὴν, ὅστις ἤδη διατρίβει ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ θέλει μάθει εἰλικρινῶς τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀπαθὴς θεατὴς, ἀλλὰ διὰ τῶν δημαρχείων του ἂς ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ἐγκαίρως καὶ νομίμως, καὶ δι' ἐγγράφων καὶ τηλεγραφημάτων καὶ πρὸς Αὐτὴν τὴν Χαριτόβρυτον Ἄνασσαν.

Λευκωσία. 29 Ὀκτωβρίου 1887.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Δεινὴ καὶ γενικὴ καταστροφὴ ἐπίκειται τῇ ταλαίνῃ Κύπρῳ. Ὁ ὄλεθρος κρούει τρομερῶς ἤδη τὰς θύρας μας. Εἶνε βέβαιον πλέον ὅτι καὶ θεοὶ καὶ ἄνθρωποι συνέθεντο τὴν τελείαν καταστροφὴν τοῦ δυστυχοῦς τούτου τόπου, τοῦ τόσον ἄλλοτε πλουσίου καὶ ἀνθηροῦ. Ἡ νῆσος, ἥτις ἄλλοτε ἔτρεφεν ὑπὲρ τὸ ἓν ἑκατομμύριον κατοίκους, ἀδυνατεῖ σήμερον νὰ δώσῃ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον εἰς 180 χιλ. ψυχῶν. Ὦ! εἶνε τῇ ἀληθείᾳ θλιβερὰ καὶ ἀξιοδάκρυτος ἡ θέσις μας.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰ παράπονά μας εἶνε ὀλίγον πρόωρα, ὑπάρχουν δὲ πολλοὶ καὶ γεωργοὶ μάλιστα, οἵτινες τὴν ὀψιμότητα τοῦ χρόνου θεωροῦσι συντελεστικὴν πρὸς καλλιτέραν γεωργίαν, οἱ δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας γλυκύτης τοῦ καιροῦ καὶ ἡ ἔλλειψις ψύχρας παρέχουσι μεγάλας ἐλπίδας βροχῆς, ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς μᾶς κάμνει νὰ τρέμωμεν ἀπὸ τοῦδε. Ἡ περυσινὴ ἀνομβρία κατήντησε τοὺς γεωργοὺς τῆς νήσου ὅλους ἴσους ἐὰν, ὃ μὴ γένοιτο, ἔχωμεν τὰ αὐτὰ καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, εἶνε πλέον ὑπερβέβαιον ὅτι τὰ τρία τέταρτα τῶν κατοίκων τῆς νήσου θὰ ἀπολεσθῶσιν, ἄλλοι ὑπὸ τῆς πείνης καὶ ἄλλοι διὰ τῆς φυγῆς. Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς λυπηθῇ πλέον.

*
* *

Ἐν ἐπιστολῇ διευθυνθείσῃ πρὸς ἡμᾶς ἔκ τινος τῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων, μυρία παράπονα ἐκφράζονται ἐναντίον τοῦ ἐνταῦθα λιμεναρχείου ὅτι οἱ ἀχθοφόροι τῆς πόλεως δὲν ἀφίνονται νὰ ἐργασθῶσιν

ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας καὶ προτιμῶνται οἱ ἄραβες, οἵτινες «οὐδὲ ἕν φαρδίγγιον φόρου πληρόνουσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.» Ἐν τῇ ἐπιστολῇ λέγει ὁ γράφων, ὅτι τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην πρωΐ, ὁ λιμενάρχης ἐδίωξε τοὺς ἡμετέρους ἀχθοφόρους καὶ ἀφῆκε τοὺς ἄραβας, διώρισε δὲ καὶ ἀστυνομικοὺς κλητῆρας νὰ ἐπιτηρῶσι. Δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ὁ κ. λιμενάρχης, ἐὰν ἀληθεύῃ, προτιμᾷ τοὺς ξένους παρὰ τοὺς ἐντοπίους, ἐλπίζομεν δ' ὅτι ὁ κ. Μακέϋ θὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ ἄδικον τοῦτο, καὶ θὰ ἀφήσῃ ἐλευθέρους νὰ ἐργάζωνται καὶ τοὺς ἡμετέρους δυστυχεῖς. Δὲν ἀπαιτοῦμεν προτίμησιν διὰ τοὺς ἡμετέρους, καίτοι δικαιούμεθα νομίζω εἰς τοῦτο, ἀλλ' ἀπαιτοῦμεν καὶ ἐνταῦθα τὴν εἰς τόσα ἄλλα ἐφαρμοσθεῖσαν ἐλευθερίαν δῆθεν. Ἐλπίζομεν νὰ μὴ ἐπανέλθωμεν.

*
* *

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βαρωσίων ὅτι ἔν τινι ὑπογείῳ τῶν πάλαι ἡγεμονικῶν ἀνακτόρων τῆς Ἀμμοχώστου εὑρέθησαν πλεῖσται ὅσαι σιδηραὶ περικεφαλαῖαι, θώρακες, περικνημῖδες κ. λ. ἃς ὁ χρόνος καὶ ἡ σκωρία κατέστησαν ἀχρήστους. Πολλαὶ τούτων μετεφέρθησαν ἐντός τοῦ πλησίον στρατῶνος, πάμπολλαι δ' ἔτι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ὑπογείῳ φυλασσόμεναι ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν ἐνηργοῦντο ἀνασκαφαὶ καθ' ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὑπόγειον τῶν ἡγεμονικῶν ἀνακτόρων.

*
* *

Μετὰ λύπης ἐμάθομεν τὸν θάνατον τοῦ καλοῦ καὶ εὐγενοῦς Μ. Κ. Μανουσάκη συντάκτου τῆς ἐν Ἀλεξανδρείας ἐκδιδομένης συναδέλφου «Ὁμονοίας». Ὁ μακαρίτης ἐκοσμεῖτο διὰ πολλῶν ποοτερημάτων, ἐνυμφεύθη δὲ μόλις πρὸ ἑνὸς ἔτους. Ἐπὶ τοῦ τάφου του ὡμίλησεν ὀλίγας λέξεις ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Βασίλειος Ματθαίου ἐξάρας τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν φιλοπατρίαν τοῦ μακαρίτου.

*
* *

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἀπηγχονίσθη ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ παλαιοῦ κονακίου ὁ ὑπὸ τοῦ κακουργοδικείου καταδικασθεὶς εἰς τὴν ποινὴν ταύτην Ὀθωμανός. Τὸ σῶμά του ἐζητήθη καὶ ἐτάφη ὑπὸ τῶν ὁμοθρήσκων του. Περίεργον τῇ ἀληθείᾳ τοῦτο! Ὅταν συγγενεῖς τινος τῶν ἀπαγχονισθέντων ἐκ τῶν ἡμετέρων, καὶ μάλιστα τοῦ Νεοφύτου, ἐζήτησαν διὰ νὰ θάψωσι τὸ σῶμα, ἔλαβον ἀπάντησιν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου. Ἠλιοιώθη ἄρά γε ἤδη ὁ νόμος ἢ μόνον εἰς τοὺς Χριστιανοὺς δὲν ἐπιτρέπεται;

*
* *

Μᾶς ἐπεσκέφθησαν χρόνοι τῶν παραδόξων. Προχθὲς χωρικός τις ἔφερεν εἰς Λεμησσὸν κυνάριον, ἔχον δύο, διακεκριμμένα ἀπ' ἀλλήλων, σώματα, 8 πόδας, δύο οὐρὰς καὶ μίαν κεφαλήν. Ὁ χωρικὸς δὲν ἐπρόσεξε λέγει ὅτι ἐμπερδεύοντο οἱ 8 πόδες τοῦ κυναρίου καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ πλησιάζῃ τὴν μητέρα του διὰ νὰ θηλάζῃ καὶ ἐψόφησε, τὸ ἔφερε δὲ διὰ νὰ τὸ βαλσαμώσῃ.

Ἐκ Λευκωσίας Νοεμβρ. 12. 87.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος οἱ γάμοι τῆς εὖ ἠγμένης δεσποινίδος Χρυσταλλας Φ. Νικολαΐδου μετὰ τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Κωνσταντίνου παπᾶ Νικολάου. Πλεῖσται κυρίαι καὶ κύριοι συνώδευσαν τοὺς μελλονύμφους εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Φανερωμένης, ἔνθα ἐτελέσθη τὸ μυστήριον ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος ἐν κατανύξει καὶ φαιδρότητι.

Ἀπὸ μέσης καρδίας εὐχόμεθα τοῖς νεονύμφοις πάντα τὰ τοῦ συζυγικοῦ βίου ἀγαθά. Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης τρίτης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων τῶν ἄνωθι μνησθέντων ἀξιοτίμων προσώπων ἐδόθη ὑπ' αὐτῶν χορὸς εἰς ὃν προσεκλήθησαν οὐκ' ὀλίγα πρόσωπα κυριῶν καὶ κυρίων, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου οἵ τε νεόνυμφοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν, μὲ τὸ μειδίαμα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐπεριποιοῦντο τοὺς προσκεκλημένους μετὰ τῆς δεούσης ἀβρότητος καὶ εὐγενείας. Ἡ ἀφθονία τῶν ποικίλων ἐδεσμάτων καὶ ἡδυσμάτων ὑπῆρξε μεγίστη· ὁ χορὸς διήρκεσεν ἐν πλήρει τάξει μέχρι τῆς 4 1]2 πρωϊνῆς ὥρας, μεθ' ὃ διελύθη καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια λίαν κατευχαριστημένος.

Τὸ κακουργοδικεῖον Λευκωσίας κατεδίκασε χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχιδικαστοῦ κ. Πόδιλ δύο ὀθωμανοὺς ἀπὸ Ἐπιχῶ, κατηγορηθέντας ἐπὶ κλοπῇ διὰ διαρρήξεως θύρας εἰς πενταετῆ ἕκαστον φυλάκισιν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης μετὰ προστίμου. Ἕτεροι δύο χριστιανοὶ πατὴρ καὶ υἱὸς κατηγορηθέντες ἐπὶ ἑκουσίᾳ πυρπολήσει ἀλωνίου ἠθωώθησαν.

Τὸ κακουργοδικεῖον ἐξακολουθεῖ συνεδριάζον.

Ἡ κατὰ τοῦ Ἀντωνῆ ἐν Πυρκᾶς προσωρινῶς ἀναστα-λεῖσα θανατικὴ ποινὴ, πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ προσεχῶς, ἀπορριφθέντων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν νέων μαρτυριῶν ὑπερασπίσεως ὡς μὴ λογικῶν.

Συμβουλὴ εἰς τὸ Δημαρχεῖον διὰ γλώσσης «Νέας Βολαπύκ.»

Πὶρ θέγγχιρου κιουζὲλ κιουζὲλ διὰ τὰ Δημαρχεῖον,
σιοῦ μαυρομμάτανιν σουγιοῦ ποῦ ἰντὲντ τοῦ πρίγκ τὸ [κρύον.

Σαπᾶχ σιερφλὲρ χαὶρ ὀλσοῦν κοῦτ μόρνιγκ, καλὴ μέρα,
Πελετιὲ ὀδ Λίμασσολ τοῦ Δήμου μας πατέρα.
Ὅλλ δὶ σιεχὲρ ὀδ Λίμασσολ πλέντι εὐχαριστήσεις,
πικὸζ θὰ φέρῃς οὐζακτὰν βότερ νὰ τὴν ποτίσῃς.
πεντὲν τὰ θέγκιρου βέρου μὰτσι γενναῖον Δημαρχεῖον,
φὸρ ἄφτερ θρὴ ὄρ μπέσι αἰ, ἰτσιέριμ νερὸν κρύον.
σιοῦ μαυρομμάτανιν σουγιοῦ ὁ κόσμος τὸ πενεύει·
ἴς ὅλλ οὐέϊς βέρου, κκὸλτ, χὲμ τσιὸκ, καὶ δὲν στερεύει.
Λέγουν ἀκόμα κέμκαλι πακτὶκ τὰ τσιὸκ ἀλάτιρ,
πὰτ, σιξ πὶν λίρες ἔξοδα πὶρ τσιὸκ πεγιοῦκ πελάτιρ.
πὰτ ἄϊ θὶγκ πῶς γιακκισιὴρ πρωταῦ δουλιᾶν ν' ἀρχίσης,
ντὸρτ τταραφτὰν ἐντ βέρου οὐὲλ νὰ τὸ ξαναμετρήσῃς
πικὸζ κλεστὶ δὶ κόβαρμαν τὰ καυταριάτικά σου,
ἐντ γιοῦ ἀρ νὸτ ἀδέλφιν μου ἄρτικ 'ς τὰ πρωτινά σου.
σενὶν νιὲτ ἴς βέρου κοῦτ, λάκκιμ πολλὰ κοστίζει,
χίαρ δὶ πὰγκ σιακκὰ ἐτμὲς πεντάρα δὲν χαρίζει.
χέψι πενὶμ ποῦ λακκιρτὶ νομίζω ἴς ὅλλ ράϊτ,
βὲ κετζιενὶς χαὶρ ὀλσοῦ, καλινυκτῶ, κοῦτ νάϊτ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία ἄπισσα	γρ. . . .	130—140
τὰ συνήθη	» . . .	80—120
τὰ κόκκινα γερὰ	» . . .	50— 80
τὰ χαλασμένα	» . . .	30— 40
ῥακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	. . . .	45— 46
Χαρούπια νέας εἰσοδίας γρ.		86— 87
τὸ χαλεπ. καντάρι εἰς τὰς ἀποθήκας.		

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Παρίσιοι 12.

Ἐπισήμως ἀγγέλλεται ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ νόσος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκιπος εἶνε γαγγραινώδης.

Μετὰ θετικότητος λέγεται ὅτι οἱ ἰατροὶ διχογνωμοῦν οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς τραχεοτομίας οἱ δὲ ὑτὲρ ἐγχειρίσεως ὀλιγώτερον ριζικῆς ἐπιτυχίας.

Διαψεύδεται ἡ περὶ παραιτήσεως τοῦ Γρέβῦ φήμη.

Σὰν ρέμο 12.

Οἱ ἰατροὶ ἀπέστησαν τῆς ἐγχειρήσεως τοῦ καρκίνου τοῦ πρίγκηπος Διαδόχου διότι οὐδεμίαν παρουσιάζει πιθανότητα ἐπιτυχίας.

Βερολῖνον 13.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐκάλεσε τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ εἰς Βερολῖνον.

Λονδῖνον 14.

Φανερῶς παρακούουσαι εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ Σὶρ Οὐάρρεν αἱ ριζοσπαστικαὶ ἑταιρίαι ἐνέμειναν ἐν ταῖς ἀποπείραις νὰ καλέσωσι συλλαλητήρια ἐν Τραφαλγὰρ Σκουὲρ, ὅπου ἔθραυσαν τὰς κιγκλίδας τό τε πρωὶ καὶ τὸ ἀπόγευμα, ἡ ἀστυνομία ἐνισχυθεῖσα ὑπὸ ἐφίππων καὶ πεζικοῦ, μετ' ἀπελπιστικὴν σύγκρουσιν ἐν Χαυμάρκετ Στρὰνδ καὶ Παρλιαμὰν Σκουὲρ ἐνίκησε. Πλείους τῶν 100 ἀνθρώπων ἐπέμφθησαν εἰς τὰ νοσοκομεῖα, 400 συλλήψεις ἔγειναν, ἐν οἷς συνελήφθη καὶ ὁ Γράχαμ, μέλος τοῦ κοινοβουλίου. Δύο ἄνθρωποι τῆς ἀστυνομίας ἐφονεύθησαν καὶ πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν.

Ὁ ἰατρὸς κ. Μακένζη θ' ἀπέλθῃ σήμερον ἐκ Σὰν Ρέμο ὅπου θὰ ἐπανέλθῃ τὸν Δεκέμβριον. Λέγει ὅτι ὁ πρίγκηψ διάδοχος καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια, ἧς ἡ ἀταραξία εἶνε θαυμαστὴ, εἶνε ἐναντίοι εἰς ἐγχείρισιν ριζικήν.

Βερολῖνον 14.

Ὁ αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ ἀποκρύει τὴν ἐκτομὴν ὅλου τοῦ λάρυγγος. Ἐν περιπτώσει κινδύνου ἀσφυξείας θὰ δεήσῃ νὰ γείνῃ ἡ τραχειοτομία ἄλλως θὰ γείνῃ θεραπεία διὰ προσωρινῶν φαρμάκων.

Παρίσιοι 15.

Ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ὑποβάλῃ σήμερον εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρότασιν νὰ καταδικασθῇ ὁ κ. Βίλσων.

Λονδῖνον 15.

Ὁ κ. Γλάδστων ἐτηλεγράφησεν ὅτι δεῖται ἀποδείξεως ὡς τάχιστα ἡ νομιμότης ἀπαγορεύσεως τῶν συλλαλητηρίων ἐν Τραφαλγὰρ Σκουὲρ. Ἐν τούτῳ ὅμως καθῆκον παντὸς πολίτου εἶνε ἡ ἀπρόσκοπη τῆς ἀντιστάσεως πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.

Ὁ κ. Γράχαμ, μέλος τοῦ κοινοβουλίου ἀπελύθη ἐπ' ἐγγυήσει. Πολλοὶ ἄλλοι κατεδικάσθησαν εἰς πρόστιμον καὶ εἰς φυλάκισιν. Ὁ Δινιζουλοῦ ὑπετάγη.

Παρίσιοι 13.

Ὁ στρατηγὸς Βουλαντζὲ ἦλθεν εἰς Παρισίους· ἡ ἄφιξις του δὲν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς οὐδὲν περιπατικόν.

Λονδῖνον 13.

Σπουδαῖαι ταραχαὶ ἔγειναν χθὲς ἐν Τραφαλγὰρ Σκουνέρ· ἡ ἀστυνομία συνέλαβε τετρακοσίους ἀνθρώπους· οἱ τραυματίαι εἶναι πολλαὶ ἑκατοντάδες.

Ἡ «Σημαία» βεβαιοῖ ὅτι ἡ Ρωσσία συναθροίζη δυνάμεις εἰς τὸ σύνορον τῆς Αὐστρίας.

Πετρούπολις 13.

Αἱ ρωσικαὶ ἐφημερίδες δεικνύουσι πολλὴν ἀγανάκτησιν διὰ τὰ οἰκονομικὰ μέτρα τῆς Γερμανίας.

Παρίσιοι 14.

Μετὰ θετικότητος λέγεται ὅτι αὔριον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν βουλὴν πρότασις περὶ ποινικῆς καταδιώξεως τοῦ Βίλσων ἀλλὰ πιστεύεται ὅτι τοῦτο δὲν θὰ ἐπενέγκῃ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Γρεβῦ.

—Πρό τινων ἡμερῶν ὁ Παναγῆς Κουταλλιανὸς ὁ τόσον γνωστὸς εἰς ἅπαν τὸ ἑλληνικὸν παλαιστὴς, ἠξιώθη τῆς τιμῆς νὰ δώσῃ δείγματα τῆς ρώμης αὐτοῦ ἐκ τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Γιλδίζ. Ὁ Σουλτάνος εἰς ἐκδήλωσιν τῆς εὐαρεσκείας αὐτοῦ εὑρεστήθη νὰ τῷ ἀπονείμῃ μετάλλιον ἀξίας καὶ νὰ τῷ προσενέγκῃ 125 τουρκικὰς λίρας. Ἕτερα χρηματικὰ δῶρα ἀπενεμήθησαν εἰς τοὺς ἀκολούθους τοῦ Παναγῆ.

ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΟΡΩΣΙΚΑΙ Ἔριδες.— Καίτοι αἱ κυβερνήσεις τῶν τριῶν αὐτῶν Δυνάμεων κόπτονται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ ἀποστέργουσι καὶ τὰς ἐλαχίστας ἀφορμὰς, αἵτινες δύνανται νὰ γεννήσωσι παραξηγήσεις, (γράφει ἡ «Ἀκρόπολις») οἱ ναῦται των θραύουσι τὰς κεφαλάς των καὶ τὰ μοῦτρά των χάριν τῆς Εἰρήνης καὶ οὗτοι, ἀλλ' Εἰρήνης οἶκον ἀσωτείας τοῦ Πειραιῶς, χάριν τῆς ὁποίας προχθὲς ἦλθον εἰς χεῖρας Ἄγγλοι Γάλλοι καὶ Ρῶσσοι τῶν ἐν Πειραιεῖ ἐλλιμενιζομένων πολεμικῶν πλοίων καὶ ἔχυσεν ἀρκετὸν αἷμα. Λέγεται ὅτι οἱ Γάλλοι συνέπραττον μετὰ τῶν Ρώσσων εἰς τὴν γρονθομαχίαν καὶ μποξομαχίαν ταύτην, ἣν μετὰ κόπου κατέπαυσεν ἡ ἀστυνομικὴ περίπολος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μέγα ξενοδοχεῖον «ὁ Ἅγιος Μάμας» ἐν Λευκάροις. Τοποθεσία λαμπρὰ παρὰ τὴν ἀγοράν. Οἰκοδομὴ μεγάλη ἐπίτηδες διὰ πανδοχεῖον κτισθεῖσα. Καφενεῖον καὶ ἑστιατόριον διακρινόμενα διά τε τὴν καθαριότητα τῆς τροφῆς καὶ τὴν πρόθυμον ὑπηρεσίαν. Ἄχυρον καὶ κριθὴ ποιότητος καλλίστης.

Τιμαὶ μέτριαι.

Οἰβουλόμενοι δύνανται, ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸ, νὰ πεισθῶσι περὶ ὅλων.

Νέος διευθυντὴς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΡΥΩΝΙΔΗΣ.

Εἰς τὸ Φαρμακεῖον κ. Κ. Μετάλλα, ὁδὸς ἁγ. Ἀνδρέου ὑπ' ἀρ. 105 εὑρίσκονται διάφορα μυρωδικὰ ἤτοι Κολόνιαι Λεβάνται Βινέγγρ καὶ διάφορα Ἐξτρὲ διὰ μανδήλια. Προσέτι ὕδωρ Μποτὸ διὰ τοὺς ὀδόντας ἄριστον χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Οἶνοι Κίνας (Laroche), σκευασία Κ. Μετάλλα, προπαρασκευασμένοι ἐκ τοῦ καλλιτέρου οἴνου (κομανταρίας) καὶ διὰ προσθήκης τονοτικῶν οὐσιῶν κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἰατροῦ κ. Γ. Διαγκούση. Σιρόπι Ἰωδιούχου σιδήρου κατὰ τὴν συνταγὴν Blucad. Πρόσφατον κινίνην ἀρίστην ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καὶ ἄλλα διάφορα ἀπόθετα (Speciulites). Κηλεπιδέσμους διὰ παιδία καὶ ἄνδρας, καὶ διὰ τὸν ὀμφανὸν καὶ πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμάς.

Οἱ ἀξιότιμοι πολῖται καὶ ἡ πελάται τοῦ φαρμακείου τούτου εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι μετὰ πόσου ζήλου, προθυμίας, καθαριότητος, ταχύτητος καὶ ἀκριβείας ὁ κ. Κ. Μετάλλας ἐκτελεῖ πᾶσαν συνταγὴν, καὶ πρὸ πάντων περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν φαρμάκων, διὸ περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα περὶ τούτου σύστασις.

Ὅσις θέλει νὰ ράπτῃ μὲ λινὴν κλωστὴν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς σερεότητος καὶ ὁμαλότητός της, ἂς δράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλίων διὰ ραπτομηχανάς, ἐξ ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύσατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατρικίου» ἀγοραν «Μπιλιάρδου» καὶ ὑπ' ἀρ. 7. κατάστημά του. Τὸ μῆκος τῆς κλωστῆς ἑκάστου καρουλίου εἶνε 200 ὑαρδῶν, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πενν· 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των.

11. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα.

(συνέχεια)

Ἔτη πρὸ Χριστοῦ.

256. Ὁ Ρηγοῦλος στρατηγὸς τῶν Ρωμαίων ἐστενοχώρησε τοὺς Καρχηδονίους, ἀλλὰ τελευταῖον κατετροπώθη καὶ ἠχμαλωτίσθη ἀπὸ τὸν Ξάνθιππον στρατηγὸν Λακεδαιμόνιον σύμμαχον τῶν Καρχηδονίων.—Ὁ Ἀντίγονος ἔδωκεν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς Ἀθηναίους.

253. Ὁ Μανασσῆς ἐκλέγεται Ἀρχιερεὺς ἐν τοῖς Ἑβραίοις.

251. Μεγάλη νίκη τοῦ Μετέλλου κατὰ τοῦ Ἀσδρούβα πολεμήσαντος.

—Ὁ Ἄρατος, ἐκ Συκιῶνος, στρατηγὸς τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας, διώξας τὸν τύραννον τῆς πατρίδος του Νικοκλῆν, εἰσήγαγεν εἰς τὴν Σικυῶνα καὶ τὴν Συμπολιτείαν καὶ ἀνηγορεύθη ἀρχηγὸς αὐτῆς.

250. Οἱ Πάρθοι καὶ οἱ Βακτριανοὶ ἀπέσεισαν τὸν μακεδονικὸν ζυγόν.

243 Ὁ Ἄρατος ἐκυρίευσε τὸν Ἀκροκόρινθον.

241. Τέλος τοῦ πρώτου Λυβικοῦ πολέμου, μεθ' ὃν οἱ Καρχηδόνιοι παρητοῦντο μὲν τῆς Σικελίας ὑπόσχοντο δὲ νὰ πληρώσωσι διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Πολέμου καὶ μέγα τι ποσὸν χρημάτων.

—Ἄταλος βασιλεὺς τῆς Περγάμου διαδέχεται τὸν Εὐμένην.

240. Αἱ Κωμῳδίαι εἰσάγονται κατὰ πρῶτον ἐν Ρώμῃ διὰ τοῦ κωμικοῦ ρωμαίου ποιητοῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Λυβίου, συγγράψαντος τὰς πρώτας κωμῳδίας καὶ παρουσιασθέντος αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἰς τὴν σκηνήν.

—Ἐπίσημοι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἦσαν Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Σειράχ, ὁ Ναίβιος ἐκ Καμπανίας, ποιητὴς σατυρικὸς, ἐξορισθεὶς τῆς Ρώμης ὡς χλευάσας ἰσχυρούς τινας, συγγράψας δὲ καὶ τραγῳδίας τινὰς κατὰ μίμησιν τῶν ἑλληνικῶν.

237. Διάβασις εἰς Ἱσπανίαν Ἀμίλκα τοῦ τῶν Καρχηδονίων στρατηγοῦ.

—Οἱ Τάρταροι ἐδιώχθησαν τῆς Σινικῆς.

236. Κλεομένης ὁ Γ'. βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων εἰσήγαγεν εἰς Σπάρτην τὴν πολιτείαν τοῦ Λυκούργου.

235. Ὁ ναὸς τοῦ Ἰανοῦ ἐκλείσθη ἐν Ρώμῃ, σημεῖον εἰρήνης, ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Νουμᾶ ἀνοικτοῦ μείναντος.

231. Καθυποτάσσουσιν οἱ Ρωμαῖοι τὴν Σαρδὼ καὶ Κύρνον.—Πρώτη διάζευξις ἀνδρογύνου εἰς τὴν Ρώμην.

228 Ὁ Ἀσδρούβας διαδεχθεὶς τὸν φονευθέντα εἰς μάχην Ἀμίλκαν ἔκτισεν εἰς Ἱσπανίαν τὴν νέαν Καρχηδόνα (Καρθαγένην.)

225. Μεγάλη νίκη τῶν Ρωμαίων κατὰ τῶν ἐπιδραμόντων αὖθις Γαλατῶν, διαβάντων τὸν Πάδον ποταμὸν καὶ κυριευσάντων τὰ Μεδιόλανα.

224. Ἔπεσεν ὁ Κολοσσὸς τῆς Ρόδου ὑπὸ σεισμοῦ.—Ἤκμαζον τότε ὁ Συρακούσιος Ἀρχιμήδης μαθηματικὸς καὶ μηχανικὸς, ὁ στωϊκὸς Χρύσιππος ὁ Ρόδιος, Ἀπολλώνιος καὶ ἄλλοι.

222. Συνήφθη μάχη ἐν Σελλασίᾳ τῆς Λακωνίας μεταξὺ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀχαιῶν, καθ' ἣν ἐνίκησαν οἱ τελευταῖοι συμμαχούντων τῶν Μακεδόνων.

—Ἐπολέμησαν οἱ Ρόδιοι καὶ οἱ Βυζάντιοι χάριν ἐμπορικῶν συμφερόντων.

220. Ἡ ἑκατοστὴ εἰκοστὴ Ὀλυμπιάς.

—Ἀπεχώρησαν οἱ Αἰτωλοὶ τῆς Ἀχαϊκῆς συμπολιτείας.

—Τελευτήσαντος τοῦ Κλεομένους, παύει ἐν Λακεδαίμονι ἡ Βασιλεία.

219. Ὁ Ἀννίβας κυριεύει τὸ Σαγουντον.

—Εἰσήχθη ἐν Ρώμῃ ἡ χειρουργική.

218. Ἀρχεται ὁ δεύτερος λυβικὸς πόλεμος, διαβάντος τοῦ Ἀννίβα, στρατηγοῦ τῶν Καρχηδονίων, διὰ τῶν Ἀλπεων εἰς Ἰταλίαν.

217. Ὁ Ἀννίβας νικᾷ τοὺς Ρωμαίους ὑπὸ τὸν Φλαμήνιον ὁδηγουμένους.

216. Ἡ ἐν Κάνναις μάχη, καθ' ἣν οἱ Ρωμαῖοι ἐνικήθησαν καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ τοῦ Ἀννίβα.

212. Φίλιππος ὁ Β'. ὁ τῆς Μακεδονίας βασιλεὺς, καταστρέφει τοὺς Αἰτωλούς.

—Ὁ Μαρκέλλος, Ρωμαῖος στρατηγὸς, κυριεύει τὰς Συρακούσας μετὰ διετῆ πολιορκίαν.—Ὁ μαθηματικὸς Ἀρχιμήδης ἐφονεύθη ἐκεῖ κατὰ τὴν πολιορκίαν.

211. Ἡ Καπύη παραδίδεται τοῖς Ρωμαίοις.

—Ἀντίοχος ὁ Μέγας καθυποτάσσει τὴν Ἰουδαίαν.

210. Ὁ Ἀσδρούβας νικᾶται ἐν Ἱσπανίᾳ ὑπὸ τοῦ Σκιπίωνος.

—Ὁ Μαιχανίδης ἐσφετερίσθη τὴν ἡγεμονίαν τῆς Λακεδαίμονος, γενόμενος τύραννος αὐτῆς.

—Ὁ Πόπλιος Σκιπίων, σταλεὶς εἰς Ἱσπανίαν κυριεύει τὴν νέαν Καρχηδόνα.

208. Ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν Φιλοποίμην κατετρόπωσε τὸν Μαχανίδην, τύραννον τῆς Λακεδαίμονος περὶ Μαντίνειαν, θέλοντα νὰ ὑποτάξῃ τὴν Πελοπόννησον.

206. Ἐτυπώθη χρυσοῦν νόμισμα ἐν Ρώμῃ.

203. Οἱ Καρχηδόνιοι ἀνακαλοῦσι τὸν Ἀννίβαν εἰς Ἀφρικήν.

—Ἡ Σωφονίσβη, θυγάτηρ τοῦ Ἀσδρούβα, δηλητηριάζεται ὑπὸ τοῦ συζύγου της Μασσανάσσου, βασιλέως τῆς Νουμιδίας, ὅπως οὗτος τὴν ἀπαλλάξῃ τῆς αἰσχύνης τοῦ νὰ τεθῇ στολισμὸς τοῦ θριάμβου τοῦ Σκιπίωνος.

(ἕπεται συνέχεια)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»